

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ

...για ένα καλύτερο ΜΕΛΛΟΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ (Ε.Α.Α.Π.Σ.)

ΕΤΟΣ 4^ο - ΤΕΥΧΟΣ 12^ο - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 - e-mail: info@eaaps.gr - https://eaaps.gr

Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟ ΣΩΜΑ

Την Παρασκευή 10 Σεπτεμβρίου 2021 πραγματοποιήθηκε η τελετή υποδοχής και ενημέρωσης της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, Παναγιώτη Θεοδωρικάκο, τον απερχόμενο Υφυπουργό Πολιτικής Προστασίας και Διαχείρισης Κρίσεων, Νίκο Χαρδαλιά, καθώς και τον Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, Βασίλειο Παπαγεωργίου.

Στην ομιλία του κατά την ανάληψη του χαρτοφυλακίου του, ο νέος Υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Χρήστος Στυλιανίδης, τόνισε:

Εγώ τρία πράγματα θέλω να σας πω, γιατί, όπως είχε αποδείξει και η σημερινή ηγεσία του Υφυπουργείου, οι άνθρωποι αυτοί

Συνέχεια στη σελ. 3

Εκλογή του Προέδρου της Ε.Α.Α.Π.Σ. Παναγιώτη Βελή στο Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Ο.Α.Σ.Α.

Με επιτυχία ολοκληρώθηκαν οι εργασίες του 21ου Πανελληνίου Συνεδρίου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας (Π.Ο.Α.Σ.Α.)

Μια νέα σελίδα προστέθηκε στην ιστορία της Ομοσπονδίας, γιατί για πρώτη φορά Απόστρατος του Πυροσβεστικού Σώματος, εκλέχθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Ο.Α.Σ.Α και συγκεκριμένα ο Πρόεδρος της ΕΑΑΠΣ Παναγιώτης Βελής, ο οποίος κατέλαβε τη θέση του Ειδικού Γραμματέα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας.

Αυτό και μόνο το γεγονός αποτελεί ακόμη μία απόδειξη, ότι η Ομοσπονδία έχει αγκαλιάσει το σύνολο των αποστράτων των Σωμάτων Ασφαλείας σε πανελλαδικό επίπεδο αποκτώντας έτσι κοινωνική απήχηση και μεγάλη αναγνωρισιμότητα.

Ο Πρόεδρος της ΕΑΑΠΣ Παναγιώτης Βελής μετά την εκλογή του στο Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Ο.Α.Σ.Α μεταξύ των άλλων είπε: Η επόμενη μέρα θα μας βρει όλους μαζί στην πρώτη γραμμή της μάχης για την

Συνέχεια στη σελ. 2

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ – ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος

Με επιτυχία και μεγάλη συμμετοχή, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, Πειραιώς 31, την Κυριακή 11 Ιουλίου 2021 η Γενική Συνέλευση της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος με θέματα το διοικητικό και οικονομικό απολογισμό του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, τη συζήτηση για τα τρέχοντα θέματα, τον προγραμματισμό δράσεων της Ένωσης και τέλος τη διεξαγωγή αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέων Οργάνων της Ένωσης.

Την έναρξη των εργασιών της Γενικής Συνέλευσης κήρυξε ο Πρόεδρος του Δ.Σ. Παναγιώτης Βελής, ο οποίος αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους κάλεσε τα μέλη να εκλέξουν το τριμελές προεδρείο της Συνέλευσης με ανάταση των χεριών. Πρόεδρος εκλέχθηκε ο Νικόλαος Τσιώπος, και Μέλη ο Νικόλαος Ποθητός Ψαρομπάς και ο Δημήτριος Ψυχογιός ο Πρόεδρος της Συνέλευσης Νικόλαος Τσιώπος κατ' αρχήν αναφέρθηκε στη διαδικασία της συζήτησης και αμέσως μετά έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο της Ένωσης Παναγιώτη Βελή για τα πεπραγμένα του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου, ο οποίος συνοπτικά αναφέρθηκε:

• Στις συναντήσεις με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη κ. Μιχάλη με τον Υποδιοικητή του ΕΦΚΑ, κ. Επαμεινώνδα Ατσαβέ, με τον Αρχηγό του Π.Σ., με το ΜΤΠΥ, με το ΤΕΑΠΑΣΑ, όπου συζητήθηκαν σοβαρά ζητήματα, που βρίσκονται σε εκκρεμότητα, όπως θεσμικά ασφα-

λιστικά - οικονομικά θέματα, αποφάσεις της Δικαιοσύνης, κοινωνική περίθαλψη, αξιοποίηση των αποστράτων κ.λπ.

• Στη συμμετοχή της Ένωσης στο 21ο Πανελλήνιο Συνέδριο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας (Π.Ο.Α.Σ.Α.) που πραγματοποιήθηκε στο Ξενοδοχείο Novotel στην Αθήνα, όπου για πρώτη φορά εκλέχθηκε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μέλος της Ένωσής μας.

• Στην έκδοση της ηλεκτρονικής εφημερίδας της Ένωσης, με την επωνυμία «ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ ...για ένα καλύτερο ΜΕΛΛΟΝ», για την οποία ακούγονται ευμενή σχόλια και στην ιστοσελίδα της Ένωσης όπου άμεσα ενημερώνονται για τα τρέχοντα θέματα τα μέλη.

• Στο πάγιο αίτημά μας να νοσηλεύονται στα Στρατιωτικά Νοσοκομεία εκτός των μελών και των συζύγων και τα παιδιά μας χωρίς να υπάρχει όριο ηλικίας. Δυστυχώς όμως λόγω των εκτάκτων μέτρων δεν να προχώρησε το θέμα αυτό. Θα συνεχίσουμε τις συναντήσεις με τους αρμόδιους και θα προβούμε σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε να πετύχουμε το στόχο μας.

Επίσης ευχαρίστησε τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας (Π.Ο.Α.Σ.Α.) Ευάγγελο Χριστακόπουλο που τίμησε με την παρουσία του την Γενική

Συνέχεια στη σελ. 6

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΣΤΟΝ ΚΑΡΕΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Παρουσία του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας Βασίλη Παπαγεωργίου και του Αρχηγού Πυροσβεστικού Σώματος Αντιστράτηγου Στέφανου Κολοκούρη τελέστηκε την Τετάρτη 21 Ιουλίου 2021, επιμνημόσυνη δέηση στον Καρέα, στη μνήμη των πεσόντων Αρχιπυροσβεστών Μαλούκου Δημητρίου και Μαυραειδή Θεμιστοκλή, του Πυροσβέστη Διαβολή Αλέξανδρου, καθώς και του Εθελοντή Πυροσβέστη Καραμολέγκου Δημητρίου, οι οποίοι έχασαν τη ζωή τους κατά την κατάσβεση μεγάλης δασικής πυρκαγιάς, στο δάσος του Καρέα στον Υμηττό, στις 22 Ιουλίου 1998.

Την Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Πυροσβεστικού Σώματος εκπροσώπησε ο Γενικός Γραμματέας του Δ.Σ. Αρχιπύραρχος ε.α. Φώτης Δημαρέσης, ο οποίος κατέθεσε στεφάνι στη μνήμη των πεσόντων.

ΕΠΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Επιστολή προς τον Αρχηγό του Σώματος Αντιστράτηγο ΠΣ Στέφανο Κολοκούρη για θέματα που αφορούν τους Αποστράτους Συναδέλφους μας με τον Ν. 4662/2020.

Αξιότιμε κ. Αρχηγέ

Κατόπιν πολλών ερωτημάτων Αποστράτων Συναδέλφων που αφορά προβλήματα που αντιμετωπίζουν μετά την αποστρατεία τους και την μετέπειτα δικαίωσή τους από το ΣτΕ, για την συμπλήρωση 35 πραγματικών ετών πραγματικής υπηρεσίας, και σε συνεννόηση με την νομική σύμβουλο της Ένωσής μας κα. Αγγελική Γιαννοπούλου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μείζον θέμα έχει ανακύψει με τους διοικητικώς αποκατασταθέντες Αξιωματικούς του Π.Σ., οι οποίοι κατά τις επανακρίσεις τους, κατόπιν ακυρωτικής δικαστικής απόφασης, οσάκις προσκρούουν σε έτος επιλογής Αρχηγού Π.Σ., η Υπηρεσία διαμέσου των Συμβουλίων Κρίσης, παγώνει την αποκατάστασή τους (η οποία ολοκληρώνεται με τη συμπλήρωση 35 πραγματικών ετών) και αναπέμπει την υπόθεσή τους στο Κ.Υ.Σ.Ε.Α., για να επιλεγούν ή μη, στη θέση του Αρχηγού Π.Σ., όποτε αυτό συνέβη, σε παρελθόντα χρόνο.

Η παραπομπή τους στο ΚΥΣΕΑ, σημαίνει ότι, όποτε το Συμβούλιο αυτό συνεδριάσει (σε άγνωστο χρονικό διάστημα, διότι δεν υπάρχει χρονική δέσμευση), προφανώς και σύμφωνα με τα δεδομένα της κοινής πείρας και λογικής, δεν θα τους ορίσει Αρχηγούς του Π.Σ. αναδρομικά σε παρελθόν έτος. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του αρθ. 140 ν.4662/2020, οφείλει (το ΚΥΣΕΑ) να τους αποστρατεύσει ευδοκίμως, από το έτος που παραπέμφθηκαν. Τα Συμβούλια του Σώματος θα επανέλθουν εν ευθέτω χρόνω για τις περαιτέρω κρίσεις των Αξιωματικών αυτών, και, θα προ-

σκρούσουν εκ νέου σε επιλογή Αρχηγού του Π.Σ., νεότερού τους και ούτω καθεξής.

Με τη λογική της Διοίκησης, θα παραπέμπονται εσαεί στο ΚΥΣΕΑ, θα προσφεύγουν στο ΣτΕ να ακυρώσουν την απόφασή του (**ΣτΕ ad hoc 2154/2016**), αφού η διάταξη του αρθ. 140 παρ. 2 εδ. β του Ν.4662/2020 είναι πανομοιότυπη με την διάταξη του αρθ. 38 παρ. 3 εδ. β του Π.Δ..305/92), θα επανέρχονται τα Συμβούλια του Σώματος, θα προσφεύγουν κατ' αυτών για την κρίση του ευδόκμου τερματισμού της υπηρεσίας τους, κι αυτός ο φαύλος κύκλος θα επαναλαμβάνεται, εωσότου συμπληρώσουν 35 χρόνια πραγματικά στο Σώμα, ώστε να αποστρατευθούν οριστικά.

Η ως άνω πρακτική του Σώματος, πέραν της έωλης νομιμότητας, πλήττει τους εν λόγω Αξιωματικούς επαγγελματικά, οικονομικά και ηθικά.

Επαγγελματικά και οικονομικά διότι: α) αφενός το προηγούμενο διάταγμα περί αποστρατείας των έχει ακυρωθεί-εξαφανισθεί με την ακυρωτική απόφαση του ΣτΕ, συνεπώς η αποκατάστασή τους δεν έχει ολοκληρωθεί, αντίθετα είναι μετέωρη, αφού, το Συμβούλιο του Σώματος δεν προέβη στις περαιτέρω οφειλόμενες κρίσεις, ώστε να εκδοθεί εκ νέου Π.Δ./μα αποστρατείας των, αφετέρου β) θα υποστούν με μαθηματική ακρίβεια και βάση των διατάξεων του ν.4662/2020 αρθ. 140, 145, μια σειρά παραπομπών στα Συμβούλια κι από κει στο ΚΥΣΕΑ που θα τους εξοντώσει οικονομικά διότι συνεπάγεται αντίστοιχες προσφυγές στο Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, έως την τελική τους αποστρατεία με τη συμπλήρωση των 35 ετών στην ενέργεια.

Ηθικά, πλήττονται ανεπανόρθωτα, διότι υφίστανται εις το έπακρο την δυσκαμψία και πλημμελή εφαρμογή του γράμματος και της έννοιας του νόμου από τη Διοίκηση, η οποία εθελουφλεί τόσο σε επίπεδο νομολογίας του ΣτΕ (ad hoc 2154/2016) όσο και σε πρακτικό επίπεδο, αφού ΟΥΔΕΝΑ ΝΟΗΜΑ έχει η παραπομπή τους για κρίσεις Αρχηγού του Π.Σ., έτη πίσω, διότι, πρακτικά, ΔΕΝ μπορούν να γίνουν Αρχηγοί τώρα του Π.Σ.!

Άλλωστε, και η σχετική διάταξη του ν.4662/2020 αρθ. 140, αφορά τους **υπηρετούντες** Αντιστρατήγους και Υποστρατήγους του Σώματος, τους φακέλους των οποίων **ΜΟΝΟ** ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη μπορεί να

στείλει στο ΚΥΣΕΑ (και σε πραγματικό χρόνο, όχι οιονεί πραγματικό, όπως στην περίπτωση των Αξιωματικών αυτών).

κ. Αρχηγέ

Ύστερα από τα παραπάνω, παρακαλούμε να εξετάσετε το σοβαρό ζήτημα που έχει προκύψει, είμαστε στην διάθεσή σας μαζί με την νομική μας σύμβουλο να έρθουμε να σας ενημερώσουμε προφορικά ή όποιον κρίνεται εσείς απαραίτητο, για να ξεπεραστεί αυτή η πολύχρονη ταλαιπωρία που υφίστανται οι απόστρατοι συνάδελφοι, οι οποίοι είναι όμηροι των αρμοδίων συμβουλίων και των δικαστηρίων χάνοντας χρόνο και χρήματα.

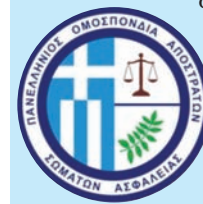
Υπηρετήσαμε και υπηρετείτε το κοινωνικό σύνολο με σοβαρό και υπεύθυνο τρόπο συνεχίζοντας να αγωνίζεστε για να προωθήσετε λύσεις στα προβλήματα που απασχολούν τον Πυροσβεστικό Οργανισμό και την θέση του στην κοινωνία και εμείς, οι Απόστρατοι Αξιωματικοί του Πυροσβεστικού Σώματος θα είμαστε δίπλα σας, αρωγοί σε κάθε προσπάθειά σας.

Για το Δ.Σ. της Ε.Α.Α.Π.Σ.

Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας
Βελής Παναγιώτης Δημαρέσης Φώτιος

Εκλογή του Προέδρου της Ε.Α.Α.Π.Σ. Παναγιώτη Βελή στο Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Ο.Α.Σ.Α.

Συνέχεια από τη σελ. 1

διεκδίκηση όσων μας αναλογούν στο πλευρό του Προέδρου μας και προσωπικού μου φίλου κ. Ευάγγελου Χριστακόπουλου τον οποίο και ευχαριστώ προσωπικά για την εμπιστοσύνη που έδειξε στο πρόσωπό μου,

και για τη θέση που μου εμπιστεύτηκε ως Ειδικού Γραμματέα της Ομοσπονδίας.

Ευχαριστώ από καρδιάς όλους τους συνέδρους που με στήριξαν και με τίμησαν με τη ψήφο τους και δηλώνω απερίφραστα πως σέβομαι τη ψήφο τους και σας διαβεβαιώνω πως θα εξαντλήσω όλες τις δυνάμεις και δυνατότητές μου, ώστε να εκπροσωπώ επάξια τις θέσεις μας. Θα προσπαθήσω να ανταπεξέλθω στις ευθύνες μου και να είστε βέβαιοι ότι δεν θα προδώσω την εμπιστοσύνη που μου δείξατε. Σας υπόσχομαι ότι θα συνεχίσω να αγωνίζομαι με σθένος, όπως έκανα μέχρι σήμερα, προκειμένου να προάγω τα συμφέροντά μας, δεσμευόμενος ότι θα σας εκπροσωπώ επάξια στις αρχές και τις επιδιώξεις της Ομοσπονδίας, και θα είμαι η δική σας «φωνή» με πρωταρχικό σκοπό και μέλημα, την επίλυση των διαχρονικών προβλημάτων μας και την ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παναγιώτης Βελής του Νικ.
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ανδρέας Μαρκαντώνης του Αθαν.
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Φώτιος Δημαρέσης του Χρ.
ΤΑΜΙΑΣ: Ιωάννης Ζαχίλας του Χρ.
ΜΕΛΟΣ: Απόστολος Ζαχαρόπουλος του Δημ.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Φώτιος Παππάς του Ευαγ.
ΤΑΚΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ: Απόστολος Γεροκόστας του Γεωρ.
ΤΑΚΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ: Αχιλλέας Κοντογεώργος του Παν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ

...για ένα καλύτερο ΜΕΛΛΟΝ

Ιδιοκτησία:

Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών
Πυροσβεστικού Σώματος
Α.Φ.Μ. 997328354 Δ.Ο.Υ. Α' Περιστερίου
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Γραφεία: Πειραιώς 31 Αθήνα
Τηλ. 2132158127 • FAX: 210 5205911
e-mail: info@eaaps.gr

Δ/ση Αλληλογραφίας: Τ.Θ. 3402 Τ.Κ. 10210

Εκδότης - Διευθυντής:

Παναγιώτης Βελής Τηλ. 6937210402

Επιμέλεια Έκδοσης:

Ανδρέας Μαρκαντώνης Τηλ. 6974823763

Οικονομικός Διαχειριστής

Ιωάννης Ζαχίλας Τηλ. 6936565899

Συντακτική Ομάδα:

Παναγιώτης Βελής - Ανδρέας Μαρκαντώνης
Φώτιος Δημαρέσης - Ιωάννης Ζαχίλας
Απόστολος Ζαχαρόπουλος

Επεξεργασία Κειμένων:

Αρετή Π. Βελή - Φιλολόγος

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.: 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας

Συνέχεια από τη σελ. 1

μιλούσαν λίγο και έκαναν πολλά. Ένα τρανό παράδειγμα, ο Γενικός Γραμματέας. Και όλοι εσείς, που είμαστε εδώ σήμερα για αυτή την τελετή υποδοχής.

Το πρώτο: Η κληρονομιά του Χαρδαλιά και το πάθος του και αυτή η σφιχτή οικογένεια της Πολιτικής Προστασίας που έχτισε θα συνεχίσει ακριβώς όπως ήταν, γιατί έδωσε εξετάσεις και πέτυχε.

Δεύτερο: Η πρόκληση είναι μεγάλη. Ο Νίκος τελείωσε λέγοντας "καλή τύχη". Ξέρουμε όλοι ότι αυτή είναι μία ευχή που τη χρειαζόμαστε σε αυτό το πεδίο, κι ένας φίλος μου από την Αμερική, παιδικός μου φίλος, μου είπε "από τη μέρα που σε γνώρισα, όπου έχει ναρκωπέδια μπαίνεις μέσα. Τι έχεις πάθει; Είσαι addicted?". Μου το είπε στα αγγλικά. Δεν μπορούσα να πω κι εγώ όχι. Δεν μπορούσα να λείπω από αυτή τη μάχη, που και ως Έλληνας της Κύπρου μου εμπιστεύτηκε ο Πρωθυπουργός, και να συνεχίσω αυτό το μεγάλο έργο που επιτελέστηκε εδώ.

Δύο πράγματα που έχουν σχέση με το ότι επεκτείνεται το Υπουργείο, από Υπουργείο Πολιτικής Προστασίας και σε Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης, κλιματικής αλλαγής. Πόσα να έκαναν αυτοί οι άνθρωποι τον ενάμιση χρόνο με τόσες κρίσεις; Τώρα, μέσα από αυτές τις νέες δυνατότητες και χτίζοντας πάνω στο "Αιγίς" και πάνω στη στρατηγική και το οργανόγραμμα που μας παρέδωσαν χτες το βράδυ με τον κύριο Τουρνά, θα προσπαθήσουμε να επεκταθούμε πάρα πολύ στα θέματα της πρόληψης και της ετοιμότητας, της προετοιμασίας, prevention and preparedness λέγεται στην παγκόσμια ορολογία. Το χρειαζόμαστε γιατί η κλιματική αλλαγή ήδη μας ξεπέρασε. Ο Νίκος παρέθεσε τι συμβαίνει στον κόσμο ολόκληρο. Είναι πρωτόγνωρα φαινόμενα, η ταχύτητα των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής. Πρέπει να συνεχίσουμε το έργο της Πολιτικής Προστασίας, το αμυντικό, αλλά πρέπει να ενισχύσουμε πολύ την πρόληψη και την προετοιμασία και την ετοιμότητα. Θα προσπαθήσουμε μέσα από τα νέα εργαλεία που θα μας παραχωρήσει η Ελληνική Κυβέρνηση, νέες αρμοδιότητες σε συνεργασία με συναρμόδια υπουργεία να μπορέσουμε ακριβώς, ναι, να επιτύχουμε πάρα πολλά στην πρόληψη.

Και το τρίτο, κι εδώ θα κλείσω γιατί δεν χρειάζονται πολλά λόγια: Πρέπει να απαντήσουμε στις προκλήσεις με έργα, πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτό που μου είπε ένας φίλος: "Ο Χαρδαλιάς ήταν doer" και συνεχίζουμε έτσι. Αυτό που χρειάζεται είναι να αντιληφθούμε ότι η Πολιτική Προστασία είναι μία αποστολή, όπως ήταν κι αυτή την περίοδο. Αυτή η αποστολή πρέπει να συνεχίσει. Θα μείνουμε ως οικογένεια διατηρώντας το πάθος Χαρδαλιά και επεκτείνοντας τις αρμοδιότητες για να μιλήσουμε για την πρόληψη και την ετοιμότητα. Νομίζω εδώ πρέπει να σταματήσω και τις επόμενες μέρες θα προσπαθήσω να σας συναντήσω, όσους περισσότερους μπορώ, για να ακούσω κι από εσάς, από πρώτο χέρι, ότι έχετε να πείτε μέσα κι από τη δική σας εμπειρία, για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε σε αυτή τη γραμμή και να χτίσουμε ακόμα περισσότερη, καλύτερη Πολιτική Προστασία στην Ελλάδα, διότι η Ελλάδα, με αυτή την αρχή που έγινε, μπορεί να γίνει το πρότυπο σε όλη την Ευρώπη. Σας ευχαριστώ πολύ».

Κατά την τοποθέτησή του, ο νέος Υφυπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, Ευάγγελος Τουρνάς, σημείωσε:

Αισθάνομαι βαριά την παρακαταθήκη, βαριά και την ευθύνη, απλά θέλω να δηλώσω εδώ ότι όταν κλήθηκα σε αυτό το προσκλητήριο από τον κύριο Πρωθυπουργό ανταποκρίθηκα γιατί θεώρησα ότι είναι χρέος μου να προσφέρω κι εγώ, τι μπορώ, με τις γνώσεις που έχω 40 χρόνια στις Ένοπλες Δυνάμεις, σε έναν καινούργιο χώρο, με νέες προκλήσεις. Όμως προσβλέπω στη συνεργασία που θα έχουμε από εδώ και πέρα με τον κύριο Υφυπουργό τον Νίκο Χαρδαλιά. Προσβλέπω σε αυτή τη συνεργασία γιατί ξέρω ότι εδώ γνωρίζει την κάθε καρέκλα και τον κάθε άνθρωπο που κάθεται εδώ και ξέρει τι έχει φτιάξει γιατί αυτός το έφτιαξε. Και πιστεύω ότι από τη νέα του θέση, που τυχαίνει να τη γνωρίζω, γνωρίζω τα πράγματα εκεί, θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε. Μαζί, όλοι μαζί γιατί κανείς δεν περισσεύει. Και μπορούμε όλοι μαζί να πετύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα, αυτό που είναι το ζητούμενο, με την καθοδήγηση του κύριου Υπουργού, ο οποίος έχει την ευρωπαϊκή εμπειρία, τη γνώση, το πολιτικό αισθητήριο που εμείς οι στρατιωτικοί δεν το έχουμε σε μεγάλο βαθμό, την κρίση και με τη δική του καθοδήγηση πιστεύω ότι μπορούμε να βάλουμε κι εμείς το λιθαράκι μας και να φτάσουμε αυτόν τον χώρο, αυτή την οντότητα εκεί που το ονειρεύτηκε ο κύριος Χαρδαλιάς, μαζί με τον Γενικό μας Γραμματέα, που επίσης τον ευχαριστώ.

ΠΗΓΗ: fireservice.gr

«Ανεφοδιασμός πυροσβεστικού ελικοπτερου από υδροφόρα...»

Πυρκαγιά της 16ης Αυγούστου 2021 στα Βίλια Αττικής

Φωτογραφία: THETOC TEAM PUBLISHED

Πρόκειται για οφθαλμαπάτη που δημιουργείται από τη θέση της υδροφόρας και τη θέση λήψης του βίντεο.

Κατά πρώτον ελικοπτερο του συγκεκριμένου τύπου, από όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, δεν δύναται να πραγματοποιήσει υδροληψία από υδροφόρα για τεχνικούς λόγους και για λόγους ασφαλείας.

Κατά δεύτερον αν παρατηρήσει κάποιος προσεκτικά θα διαπιστώσει ότι οι τροχοί του ελικοπτερου καθώς και το σύστημα υδροληψίας χάνονται από το πλάνο, για τον απλούστατο λόγο επειδή κρύβονται πίσω από την υδροφόρα που βρίσκεται αρκετά μέτρα πριν από το σημείο καθόδου του ελικοπτερου.

Το συγκεκριμένο ελικοπτερο πραγματοποιεί υδροληψία από ανοικτή δεξαμενή που βρίσκεται δίπλα από την ορατή δεξαμενή και κατά πάσα πιθανότητα κοντά στην περιοχή Δροσοπηγής Βιλίων.

Αυτά για την αποφυγή συγχύσεων, λανθασμένων εντυπώσεων και το κυριότερο για την αποφυγή ανέφικτων προσδοκιών από τους πολίτες.

Αθανάσιος Σερεντέλλος
Αντιστράτηγος ΠΣ – Υπαρχηγός ε.α.

Απογραφή στον e-ΕΦΚΑ

Μετά από ερωτήματα συναδέλφων εάν τους έχει γίνει απογραφή

από τις Υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ, ενημερώνουμε τα εξής:

Όταν είναι να εισπράξουμε χρήματα από το Δημόσιο, συνεπεία δικαστικών αποφάσεων, μας ζητείται να προσκομίσουμε βεβαίωση απογραφής από τον ασφαλιστικό φορέα μας τον e-ΕΦΚΑ.

Πρέπει να μπούμε στην ιστοσελίδα του ΕΦΚΑ και να την αναζητήσουμε με την ονομασία «Βεβαίωση Απογραφής».

Εάν δεν εκδίδεται τότε πρέπει να μεταβούμε σε κάποιο κατάστημα του ΕΦΚΑ ή να συνδεθούμε στις παρεχόμενες υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ μέσω της νέας εφαρμογής με την ονομασία «Βεβαίωση Απογραφής».

Η πρόσβαση στην υπηρεσία γίνεται μέσω της δικτυακής πύλης gov.gr ή του δικτυακού τόπου www.efka.gov.gr με τη χρήση των κωδικών taxis net.

Για περισσότερες πληροφορίες τηλεφωνικά.

Μια εκ βαθέων συζήτηση με τον πρώην Υπαρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος Δημοσθένη Αναγνωστάκη, για τις μεγάλες φωτιές του καλοκαιριού και την αντιμετώπισή τους

«Ο πολύ μεγάλος εναέριος στόλος δημιουργεί εφησυχασμό»

Διασχίζοντας τη γέφυρα Τζαρή, συναντάς τους οικισμούς Κρουονέρι, Βαθύκαμπο και Κεντρικό του δήμου Κεντρικών Τζουμέρκων. Στον Βαθύκαμπο, σε απόσταση αναπνοής από τα νερά του Αράχθου, που σε εκείνο το σημείο ημε-

ρεύει, έχει βρει καταφύγιο ο πρώην Υπαρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος Δημοσθένης Αναγνωστάκης, μετά την αποστρατεία του με τον βαθμό του Αντιστράτηγου το 2019.

Εκεί τον συναντήσαμε μία από τις καυτές μέρες του Αυγούστου, πριν ακόμη σβήσουν οι μεγάλες φωτιές στην Εύβοια, την Αττική και την Πελοπόννησο, σε μια προσπάθεια να πάρουμε απαντήσεις σχετικά με το τι φταίει για τα δεκάδες πύρινα μέτωπα και γιατί δε σβήνουν οι φωτιές, παρά τον μεγάλο αριθμό εναέριων μέσων σε σχέση με το παρελθόν.

Έχοντας εμπειρία τριών δεκαετιών στην Πυροσβεστική και υπηρετήσει σε θέσεις ευθύνης σε υπηρεσίες σχεδόν σε όλη την Ελλάδα, μας είπε πολλά, που σε μεγάλο βαθμό έρχονται να αναθεωρήσουν την κυρίαρχη άποψη. Από το ότι ο πολύ μεγάλος εναέριος στόλος δεν αρκεί από μόνος του για να σβήσει μια φωτιά και στον αντιποδα μπορεί να δημιουργηθεί και κάποιον εφησυχασμό, μέχρι το ότι οι μεγάλες φωτιές είναι αποτέλεσμα της συσσώρευσης βιομάζας στα δάση, συνεπεία της υπερπροστασίας και της εγκατάλειψης.

Πολλές φωτιές φέτος, πολλές και οι καμένες εκτάσεις. Ο περισσότερος κόσμος πιστεύει πως ανάλογη κατάσταση δεν έχει βιώσει η χώρα. Είναι έτσι;

Δεν είναι έτσι. Το φαινόμενο είναι επαναλαμβανόμενο. Μια χρονιά στις τρεις έχουμε πολύ μεγάλη συχνότητα ενάρξεων πυρκαγιών και τις ίδιες σχεδόν σε αριθμό, με μια πολύ μικρή απόκλιση 10%, καμένες εκτάσεις. Απλά, έχουμε κοντή μνήμη. Περνάει κάτι, το ξεχνάμε, έρχεται κάτι άλλο ως γεγονός και ασχολούμαστε με αυτό που είναι επίκαιρο.

Όπως και να έχει, αυτό το καλοκαίρι θα μείνει στη μνήμη μας ως ένα από τα χειρότερα. Τι φταίει; Μόνο η κλιματική αλλαγή είναι αρκετή από μόνη της να προκαλέσει τέτοια καταστροφή; Και πώς εξηγείτε ότι πέρυσι και πρόπερσι δεν είχαμε προβλήματα;

Ζούμε στην εποχή των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής. Η κλιματική αλλαγή έχει επέλθει, ξεκίνησε πριν από 20-30 χρόνια με το λιώσιμο των πάγων, με την είσοδο του γλυκού νερού στους ωκεανούς... Σήμερα ζούμε τις συνέπειες. Εδώ, όμως, στο μεσογειακό περιβάλλον που είμαστε, έχουμε ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό. Ας πάρουμε ως παράδειγμα τα δάση της Ελλάδος. Τα εγκαταλείψαμε, εγκαταλείψαμε την κτηνοτροφία και τη γεωργία στις αγροτικές περιοχές, με αποτέλεσμα να μετατραπούν σε δασικές περιοχές, και τις υπερπροστατεύσαμε για πολλά χρόνια απαγορεύοντας οποιαδήποτε δραστηριότητα και διαχείριση. Αυτόν τον όρο της υπερπροστασίας τον χρησιμοποιούν λίγοι. Ένας από αυτούς είμαι και εγώ. Και τι εννοώ με αυτό: Πολλές περιοχές στη χώρα εί-

χαν π.χ. ρητινοπαραγωγούς. Στην Κόρινθο, στα Λουτρά της Ωραίας Ελένης, στην Πελοπόννησο, στην Εύβοια που κάρηκε... και αλλού. Αυτοί μειώθηκαν σε πολύ μεγάλο αριθμό λόγω αντικατάστασης της ρετσίνης με βιομηχανικά χημικά. Μειώθηκε η συλλογή, έμειναν οι εκτάσεις αυτές αδιάθετες, γιατί πολλές από αυτές τις χορηγούσε και το ελληνοκράτος για χρήση, για να μπορέσει να συντηρήσει την τοπική οικονομία και τον πληθυσμό της υπαίθρου. Αυξήσαμε τα περιπολικά, αυξήσαμε τους πυροφύλακες, δόθηκαν χρήματα στους δήμους να προσλάβουν προσωπικό με την κατεύθυνση της πυροπροστασίας, να εκτελούν περιπολίες... Οπότε τι έγινε; Υπερπροστατεύθηκαν τα δάση από κάθε μορφή διαχείρισης. Πόσα χρόνια έχουμε που εγκαταλείψαμε όλη αυτή τη διαδικασία; Περίπου 30 με 35 χρόνια. Άρα, ένα δέντρο και δη πεύκο, που είναι αυτοφυές στη χώρα μας, από έφηβο έγινε γέρικο μέσα σε αυτά τα χρόνια. Γι' αυτό, λοιπόν, και έχουμε και αυτά τα αποτελέσματα. Στην Εύβοια, επί παραδείγματι, πυρκαγιά είχαμε τέτοια ξανά το 1977, 350.000 στρέμματα. Τώρα εκτιμάται ότι είναι περίπου μισό εκατομμύριο στρέμματα. Τι συμβαίνει όμως; Η πυρκαγιά ακολούθησε την ίδια πορεία εκείνης της εποχής, έτσι όπως ακολουθούν όλες οι πυρκαγιές το ίδιο γεωγραφικό ανάγλυφο, ασχέτως καιρικών συνθηκών. Έκαψε, όμως, και παραπάνω έκταση, η οποία τότε ενδεχομένως να ήταν πιο καθαρή από όλες αυτές τις αγροτικές εργασίες της εποχής εκείνης και γι' αυτό ίσως σταμάτησε στα 350.000 στρέμματα. Αυτό είναι μεγάλη ιστορία, η τοπογεωγραφία. Δηλαδή π.χ. στο Μιτσικέλι, όποια φωτιά και να εκδηλωθεί, θα εξακολουθήσει την ίδια κατεύθυνση με αντίστοιχη πυρκαγιά που είχε εκδηλωθεί στο παρελθόν. Δεν την επηρεάζει ο αέρας όσο νομίζει ο κόσμος ότι επηρεάζεται από αυτόν. Η φωτιά έχει τον δικό της δρόμο, που εξαρτάται από τη βιομάζα, τη θερμοκρασία, την υγρασία και τον αέρα.

Και εδώ υπάρχει και άλλο θέμα. Το πυροθερμικό φορτίο. Έχουμε συσσώρευση βιομάζας. Πριν από 30 χρόνια μαζεύανε τα ξύλα για να βράσουν νερό να ζεστάνουν το φαγητό, να πλύνουν τα ρούχα, μαζεύανε τα ξύλα για να ζεσταθούν. Οπότε, όλα τα δάση, και δη αυτά που ήταν γύρω από τους οικισμούς και τα χωριά, ήταν πάντα πεντακάθαρα. Εγκαταλείφθηκαν τα χωριά. Αστικοποιήθηκαν. Φυσικά εγκαταλείφθηκε και ο καθαρισμός. Ποιος θα τον έκανε; Αυξήθηκε η βιομάζα. Οπότε, αντιλαμβάνεται κανείς ότι εκεί που μπορεί να υπήρχαν δύο με τρία εκατοστά βιομάζας, σήμερα αυτά μπορεί να είναι και ένα μέτρο βιομάζας. Αυτό σημαίνει ότι όσα εναέρια και να έχεις, όσο νερό και να ρίξεις, αυτό περνάει και πηγαίνει στο έδαφος και η φωτιά συνεχίζει το έργο της.

Πέρα από τι γίνεται στο κομμάτι της πρόληψης, μήπως κάτι δεν πάει καλά και στο κομμάτι της αντιμετώπισης;

Το Σαββατοκύριακο πριν τη φωτιά στη Βαρυμπόμπη είχαμε 119 ενάρξεις. Έσπασε το ρεκόρ της 27/08/2012 που ήταν 114. Στις 04/08 2021 αυτό το ρεκόρ έσπασε. Με τόσες δημόσιες προειδοποιήσεις προς την κατεύθυνση αυτή... 119 ενάρξεις είναι τεράστιος αριθμός. Και επιμένω και μιλάω για κοντή μνήμη. Την επόμενη ημέρα από το Μάτι είχαμε μία μείωση των πυρκαγιών 30%, τη μεθεπόμενη ήρθαμε στο μέσο στατιστικό μας που είχαμε στις ενάρξεις των πυρκαγιών. Αυτό σημαίνει ότι η μνήμη μας διήρησε την ημέρα του Ματιού και την επόμενη, τη μεθεπόμενη επανήλαμε στον φυσιολογικό μας ρυθμό. Μα γιατί κάποιος θέλαμε να κολλήσουμε με την ηλεκτροσυγκόλληση, μα γιατί πήγαμε στο χωριό μας και

θέλαμε να πετάξουμε ό,τι παλιό υπήρχε, να τα κάψουμε για να καθαρίσουμε τα σπίτια μας, μα γιατί ως μελισσάδες βγαίνουμε το μεσημέρι έξω να καπνίσουμε τα μελίτσια μας. Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό το 97% των πυρκαγιών είναι από ανθρώπινο χέρι. Ένα 2% είναι από φυσικά φαινόμενα, και φαίνεται από τους κεραυνούς, και ένα 1% είναι αδιευκρίνιστο από τι ενδεχομένως μπορεί να προέλθει. Σε μία από τις δύο κατηγορίες εντάσσεται και αυτό.

Μήπως έχουμε επαναπαυθεί στα εναέρια μέσα για να σβήνουν τις φωτιές; Κάποτε είχαμε ένα με δύο ελικόπτερα και μερικά Canadair και σήμερα έχουμε πληθώρα εναέριων μέσων και πάλι δεν τα καταφέρνουμε.

Είναι γεγονός και συμφωνώ σε έναν βαθμό σε αυτό. Είμαι από αυτούς που πιστεύω -και θεωρούμαι και αιρετικός για αυτή την άποψη- ότι ο πολύ μεγάλος εναέριος στόλος δημιουργεί κάποιον εφησυχασμό, έναν πλασματικό συντελεστή ασφάλειας ενδεχομένως στους πολίτες, στους πολιτικούς, στους πολιτειακούς παράγοντες και ενδεχομένως και σε κάποιους που εμπλέκονται στην πυρόσβεση με οποιονδήποτε ρόλο. Δεν μπορώ να πω ότι τον δημιουργεί, δεν μπορώ να το τεκμηριώσω, αλλά ενδεχομένως σε ένα βαθμό να είναι και λογικό. Όταν ένας άνθρωπος θα χρειάζεται με ένα τσαπί να πάει 200 μέτρα σε μία ανηφόρα, να σβήσει ένα «καντηλάκι», δεν είναι λογικό να περιμένει το ελικόπτερο να πάει να ρίξει πέντε κυβικά νερό για να τελειώσει; Όντως έχουμε πολλά εναέρια μέσα στη χώρα. Μισθωμένα τα περισσότερα. Έχουμε και ένα κόστος μεγάλο προς αυτή την κατεύθυνση. Έχουμε πολλά πυροφυλάκια, πολλά περιπολικά. Έχουμε γρήγορες ειδοποιήσεις για τις πυρκαγιές. Είναι γεγονός, όμως, ότι η συσσώρευση όλων των ετών αυτής της μεγάλης βιομάζας, συνεπεία της υπερπροστασίας και της εγκατάλειψης, θα δίνει δυσμενή αποτελέσματα όσο εναέριο στόλο και να έχεις, θα δίνει πυρκαγιές μεγάλης έντασης όπου και στατιστικώς παρατηρείται η τάση τους για μεγαπυρκαγιές.

Μήπως δε γίνεται και σωστή επιχειρησιακή διαχείριση; Μήπως τα αεροπλάνα και τα ελικόπτερα κατανέμονται σε αυτούς που έχουν... μέσο;

Οχλήσεις και ενοχλήσεις υπήρχαν, υπάρχουν και πάντα θα υπάρχουν. Και είναι λογικές και αναμενόμενες. Δηλαδή, υπάρχει περίπτωση κάποιος δήμαρχος στη χώρα ή κάποιος βουλευτής, που έχει μια φωτιά στην περιοχή του, να μην κάνει πέντε τηλεφώνια και να ζητήσει συνδρομή; Αυτό πώς εκλαμβάνεται; Ως πολιτική πίεση; Ως ενδιαφέρον; Ο καθένας το μεταφράζει όπως θέλει. Είναι όμως μία πραγματικότητα, που δεν επηρεάζει τη διάθεση των μέσων. Το Κέντρο δεν επηρεάζεται από αυτό. Και εμένα, που ήμουν μέχρι και Υπαρχηγός, με παίρνανε οι πατριώτες μου, οι συντοπίτες μου κλπ. Απλά με παίρνανε. Δεν μπορούσα να κάνω κάτι παραπάνω, δεν μπορούσα να παρέμβω, γιατί ήμουν υποχρεωμένος να δω όλη τη χώρα. Το Κέντρο είναι υποχρεωμένο να διαχειριστεί τα εναέρια μέσα, έτσι ώστε να μην παρουσιάσει κενό. Δε σημαίνει ότι επειδή έχω 20 εναέρια, θα τα απογειώσω με το πρώτο φως. Δηλαδή, στις 9:30 θα τα προσγειώσω όλα και για μιάμιση ώρα δε θα έχω κανένα εναέριο; Ο κόσμος αυτό λέει σήμερα δυστυχώς. Αυτό βλέπω δυστυχώς να επικρατεί ως άποψη. Υπάρχει μία διαχείριση. Η σωστή διαχείριση είναι να μη μείνεις χωρίς διαθέσιμο πτητικό μέσο, αλλά δε σημαίνει ότι θα σταλεί το πτητικό μέσο για οποιοδήποτε συμβάν. Και

Συνέχεια στη σελ. 5

Μια εκ βαθέων συζήτηση με τον πρώην Υπαρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος Δημοσθένη Αναγνωστάκη, για τις μεγάλες φωτιές του καλοκαιριού και την αντιμετώπισή τους

Συνέντευξη από τη σελ. 4

όταν σταλεί το πτητικό μέσο, θα σταλεί σύμφωνα με τον συντελεστή επικινδυνότητας μεριμνώντας πάντα για τις απαραίτητες εφεδρείες.

Είδαμε διθυραμβικά ρεπορτάζ για τον τρόπο δράσης και τα μέσα των ξένων πυροσβεστικών δυνάμεων που ήρθαν να βοηθήσουν στην κατάσβεση των πυρκαγιών στην Ελλάδα. Είναι τόσο μπροστά οι άλλες χώρες;

Μου θυμίζει τη διαφήμιση με τον «Λαλάκη τον εισαγόμενο». Καταρχάς, στην Ελλάδα, στο Πυροσβεστικό Σώμα, έχουμε ένα σύστημα το Engage. Αυτό βλέπει το κάθε αυτοκίνητο πού βρίσκεται σε πραγματικό χρόνο, πόσα καύσιμα έχει το ρεζερβουάρ του, πόσο νερό έχει, ακόμα και τη θερμοκρασία του κινητήρα. Πότε μετακινείται, πού πάει και πόσο σταθμεύει. Αυτό είναι ένα εργαλείο που χρηματοδοτήθηκε από την «Κοινωνία της Πληροφορίας». Είμαστε η πρώτη χώρα που το εφάρμοσε και έρχονται στην Ελλάδα για να εκπαιδευτούν σε αυτό οι Γάλλοι, οι Ρουμάνοι, οι περισσότεροι Ευρωπαίοι, ακόμα και μη Ευρωπαίοι, οι Ουκρανοί, οι Ρώσοι, για να δουν πώς λειτουργεί. Είναι υπερβολή να θεωρούμε ότι ο ουκρανός πυροσβέστης, μαθημένος από τις στέπες και από την καλλιέργεια τύρφης της Ουκρανίας, είναι καλύτερος ή πιο έμπειρος από εμάς στις δασικές πυρκαγιές του μεσογειακού κλίματος. Αυτό είναι μία ουτοπία. Είναι η αγάπη που έχουμε προς το ξένο ως Έλληνες και εκδηλώνεται και προς την πυροσβεστική κατεύθυνση. Δε μου προκαλεί καμία απολύτως απορία. Επίσης, επειδή έτυχε να συνεργαστώ στο πεδίο, τους έβλεπα όταν αντικρίζαν ένα πεύκο 60-70 χρόνων με μία διάμετρο 1,5 μέτρο και με ένα ύψος 25-30 μέτρα την ώρα που καιγόταν, πώς το κοιτούσαν με δέος, γιατί απλά δεν το είχαν ξαναδεί. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μόνο οι Γάλλοι της Νότιας Γαλλίας (Μασσαλία) έχουν το ίδιο περιβάλλον.

Στις τελευταίες φωτιές είδαμε να αποφασίζονται εκκενώσεις περιοχών με μεγάλη ευκολία. Το παράκαναν οι υπεύθυνοι;

Ο προβληματισμός είναι απολύτως λογικός. Τώρα όμως που πέρασαν οι μέρες και ο καιρός, μπορούμε τέλος πάντων να μιλάμε όσοι έχουμε εμπλακεί σε τέτοιες διαδικασίες και εκ του αποτελέσματος. Και να το παράκαναν, καλά έκαναν και το παράκαναν. Δεν έχουμε ούτε έναν νεκρό. Σας το λέω, επειδή δυστυχώς είχα την ευθύνη περισυλλογής των σορών των θυμάτων στο Μάτι, με κάθε σεβασμό προς τους συνανθρώπους μας, προτιμώ να είμαι υπερβολικός στην εντολή στο να φύγει ο κόσμος από τα σπίτια του, παρά να μαζέψω έστω μία σορό από τον δρόμο ή από ένα σπίτι. Όντως κάποιος μπορεί να πει ότι το παράκαναν. Αλλά το αποτέλεσμα είναι θετικό και η όποια τυχόν υπερβολή ωφέλησε και δεν έβλαψε.

Υπάρχει ο αντίλογος ότι με την προληπτική απομάκρυνση πληθυσμού, έμειναν απροστάτευτα σπίτια και περιουσίες. Ενώ, όπου ο κόσμος έμεινε, πάλεψε μαζί με την Πυροσβεστική και περιόρισε τις ζημιές.

Υποθέτω ότι το αξιακό μας κριτήριο είναι κοινό. Πρώτα η ζωή, μετά η περιουσία και μετά η καταβολή κάθε δυνατής προσπάθειας για μικρότερη περιβαλλοντολογική βλάβη. Σώθηκαν κάποια σπίτια. Δεν πιστοποιείται. Πολλές φορές υπάρχει και ο παράγων τύχη. Πρώτον, η απομάκρυνση δεν είναι υποχρεωτική. Από τη στιγμή, λοιπόν, που δεν είναι υποχρεωτική, όποιος θέλει μπορεί να μείνει. Η πολιτεία δεν μπορεί να σου πει «μείνε υποχρεωτικά για να συνδράμεις». Και αν καείς; Το έχει αναλογιστεί κανείς

αυτό; Τι συνέπειες θα υπάρξουν αν μείνει, που λένε κάποιοι να μείνουν οι νεώτεροι ή οι έχοντες καλύτερη φυσική κατάσταση να συνδράμουν; Με ποια εκπαίδευση, με ποια γνώση; Έχεις έρθει σε πυρκαγιές και έχω συμμετάσχει σε πυρκαγιές. Έρχονται οι πολίτες να βοηθήσουν. Πώς να βοηθήσουν; Με τη σαγιονάρα που φοράνε; Με το σορτσάκι το κοντό ή με το μακό μπλουζάκι; Πρέπει να ξέρουμε και τι κάνουμε. Εγώ είχα τύχει πάρα πολλές φορές, όπως στο Ασβεστοχώρι στα Γιάννενα, όπου τους απομάκρυνα και τους έδιωχνα, διότι ήταν επισφαλείς. Έπρεπε να κοιτάξω τη φωτιά ή να μην καούν αυτοί; Και μετά σε καταγγέλλουν ότι δεν χρησιμοποιείς τους εθελοντές. Ναι, δεν τους χρησιμοποιώ αυτούς τους εθελοντές.

Εσείς, ως Υπαρχηγός Υποστήριξης, δεν είχατε συμμετοχή στην επιχείρηση κατάσβεσης στο Μάτι. Στις τότε δηλώσεις σας αποδίδετε το μέγεθος της καταστροφής στον ισχυρό άνεμο και στα χαρακτηριστικά της περιοχής που εκδηλώθηκε η φωτιά. Μετά από όσα στοιχεία έχουν δει το φως της δημοσιότητας, δεν εντοπίζετε και επιχειρησιακά λάθη;

Θα σας πω κάτι εντίμως και ειλικρινώς. Καλείσαι σε μία κρίσιμη στιγμή να πάρεις μία κρίσιμη απόφαση. Εκείνη την ημέρα συγκεκριμένα, και θα το βάλω ως παράδειγμα, είχαμε τη φωτιά στην Κινέτα. Η φωτιά στην Κινέτα ήταν τεράστια. Επικοινωνιακά, τηλεοπτικά, δημοσιογραφικά, κοινωνικά, εάν δεν υπήρχε η φωτιά στο Μάτι, ό,τι έγινε με τη φωτιά στην Εύβοια και στη Βαρυμπόμπη, θα γινόταν με τη φωτιά στην Κινέτα, διότι ήταν της ίδιας αξίας, της ίδιας έντασης, της ίδιας έκτασης και του ίδιου κινδύνου. Μην ξεχνάμε ότι η φωτιά πήγε στα διυλιστήρια. Έπρεπε να πάρεις μία απόφαση. Στα διυλιστήρια είσαι καταρχάς υποχρεωμένος να εφαρμόσεις το περίφημο σχέδιο Seveso, από το μεγάλο ατύχημα που έγινε στο Seveso της Ιταλίας. Φαντάζεστε να μην υποστηρίξεις την επιχείρηση αυτή, να έμπαινε η φωτιά στα διυλιστήρια, τι θα γινόταν στη χώρα; Ενδεχόμενος να κατέρρευε η ενεργειακή της οικονομία. Οι ρύποι που θα παράγονταν, θα πήγαιναν στην Αθήνα. Αντιλαμβάνεστε για τι τάξης μεγέθους βλάβες σε ανθρώπους με χρόνια αναπνευστικά προβλήματα, αλλά και όλους τους άλλους, με βαριά μέταλλα να ταξιδεύουν ανάμεσα στις πολυκατοικίες; Παρότι έχεις αυτά τα χρόνια εμπειρίας, εκείνη την ώρα στην κρίσιμη απόφαση τι θα έλεγες; Να γλιτώσω 500.000 λαό στερώντας ένα εναέριο από κάπου; Θα το έκανες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Καλείσαι να πάρεις μία δύσκολη απόφαση. Δεν καλείσαι να πάρεις μία απόφαση αν είναι σωστή ή λάθος. Έχεις τα δεδομένα. Τα δεδομένα είναι συγκεκριμένα. Οπότε τι πρέπει να κάνεις; Αυτό. Και το κάνεις. Τώρα, το τι λένε μετά, το τι γράφουν, το πόσο παιδαριώδες αυτό που κάνουν, συζητώντας ανόητα πράγματα, είναι μία άλλη ιστορία. Είναι καταδικαστέα και από μένα τον ίδιο αυτή η φαιδρότητα που επικράτησε μετά τα δημοσιεύματα, όχι με την έννοια αυτών που τα δημοσιεύουν, καθώς είναι πανεπιστήμονες, αλλά και αυτών που τα κοινοποιούν. Αυτοί φέρουν την ευθύνη. Εγώ δεν έχω τοποθετηθεί. Τι να τοποθετηθώ; Αφού δεν κλήθηκα να πάρω την απόφαση. Να πάω στη θέση του άλλου; Δε γίνεται. Να κάνω υπόθεση; Δεν μπορώ να το κάνω. Είναι ανήθικο και δε θα το κάνω.

«Όποιος διασώστης πάει να σας διασώσει και δεν τα καταφέρνει, βρίσκεται κατηγορούμενος»

Το 2019 αποφασίσατε να αποχωρήσετε και να μη διεκδικήσετε τη θέση του Αρχηγού του Πυροσβεστικού Σώματος, που θα ήταν και η φυσιολογική εξέλιξη, και αποστρατευθήκατε. Βλέποντας τα γεγονότα από απόσταση, θα κάνατε σήμερα διαφορετική επιλογή;

Δε μετανιώνω, όχι. Εγώ έκανα μία συνειδητή επιλογή τον Σεπτέμβριο του 2019 και επέλεξα να μη συνεχίσω. Το γνωστοποίησα και στην υπουργό. Καταρχάς αυτή τη στιγμή αυτό που ζούμε στη χώρα, σε σχέση με αυτό που συμβαίνει στην Πυροσβεστική, είναι κάτι το τραγικό. Όποιος διασώστης πάει να σας διασώσει και δεν τα καταφέρνει, βρίσκεται κατηγορούμενος. Είναι φοβερό. Εγώ διαφωνώ πλήρως και με τις διώξεις του Ματιού και με αυτές που έγιναν πριν και με αυτές που ενδεχομένως θα επέλθουν και τώρα. Αν είναι δυνατόν: ένας άνδρας που είναι στο πεδίο, καλείται να φτιάξει ένα τείχος προστασίας, το δημιουργεί, δίνει την εντολή να το δημιουργήσει, αλλάζουν οι συνθήκες, δε χρειάζεται πλέον αυτή την ενέργεια και καίγεται ένα σπίτι σε μία άλλη κατεύθυνση ή ένας άνθρωπος, και βρίσκεται κατηγορούμενος για ενδεχόμενο δόλο ή ακόμα και για ένα πλημμέλημα, για μία αμέλεια. Δηλαδή οι Αξιωματικοί του Πυροσβεστικού Σώματος ενεργούν χωρίς καλή πίστη; Είναι εντελώς τρελό και συμβαίνει μόνο στη χώρα μας. Υπόψη ότι στον πρώτο Δασικό Κώδικα της χώρας ο τότε νομοθέτης, στο Βασιλικό Διάταγμα, είχε προβλέψει ότι οι εντολές που δίνονται από τους δασάρχες δίνονται με καλή πίστη, δεν έχουν καμία ποινική ευθύνη. Με μία απότομη μεταβολή του αέρα, μία αναζωπύρωση σε ένα άλλο σημείο λόγω υψηλού φόρτου, να καεί ένας άνθρωπος ή ένα κτίσμα, να πάει κατηγορούμενος γιατί τα πέντε αυτοκίνητα τα παρέταξε ορθά και δεν τα παρέταξε εκεί που ενδεχομένως θα βρισκόταν ένας άνθρωπος; Είμαστε σε ένα παράλογο περιβάλλον δικονομικά. Αυτό πρέπει να το λύσει η πολιτεία. Υπάρχουν τρόποι. Υπήρχε νομοθέτημα. Δε συμπεριλήφθη στον 998/79, δεν καταργήθηκε, αλλά δεν συμπεριλήφθηκε και είναι όλοι απροστάτευτοι. Ήταν ένα από τα βασικά θέματα που είχα βάλει και από τα οποία εξαρτιόταν και το αν θα παραμείνω να συνδράμω ή όχι. Είναι αδιανόητα αυτά τα πράγματα που γίνονται. Δεν μπορεί να έχουμε ένα συμβάν π.χ. σε ένα διαμέρισμα και να βρεθεί κατηγορούμενος ο διασώστης, επειδή δε διέσωσε αυτόν που ήταν μέσα.

Θα σας φέρω ένα πολύ απλό παράδειγμα, το οποίο έχει πολύ μεγάλη αξία να το ξέρουν οι πολίτες. Όλοι για να μην είναι τα σπίτια μας εύκολα διαρρήξιμα από τους ληστές, βάζουμε πόρτα ασφαλείας με 15-20 πύλους για να προστατευθούμε. Φεύγουμε, πάμε στη δουλειά μας, αφήνουμε μέσα τον παππού, τη μητέρα μας ή τον πατέρα μας, μεγάλους ανθρώπους σε ηλικία αδύναμους, με προβλήματα υγείας, πάνε να φτιάξουν έναν καφέ, παίρνει φωτιά από το καμινέτο ή από ένα ηλεκτρικό σώμα που έχουμε, και πηγαίνει η Πυροσβεστική να ανοίξει την πόρτα. Πόσος χρόνος απαιτείται να ανοίξεις την πόρτα αυτή την οποία εσείς τοποθετήσατε για λόγους ασφάλειας έναντι του ληστή, αλλά δημιουργείτε μεγάλη απαίτηση χρόνου στην Πυροσβεστική να ανοίξει την πόρτα για να σώσει τον πατέρα σας; Αυτό το έχετε σκεφτεί; Όχι. Κανένας δεν το έχει σκεφτεί.

ΠΗΓΗ: ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΖΕΛΕΤΑ
"ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ"

1/9/2021

Το (σημερινό) θολό πρόσωπο της φιλανθρωπίας και του εθελοντισμού

Γράφει ο Αρεοπαγίτης ε.τ. Λέανδρος Τ. Ρακιντζής

Το εθελοντικό κίνημα που διαχρονικά σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο, και στη χώρα μας, πρόσφερε σπουδαίο έργο, τα τελευταία χρόνια λόγω της ακαταλληλότητας των προσώπων που έχουν εμπλακεί σε αυτό έχει λάβει φθίνουσα πορεία.

Η ανιδιοτελής προσφορά του ανθρώπου προς τον συνάνθρωπο και την κοινωνία χαρακτηρίζει το φαινόμενο του εθελοντισμού και της αλληλεγγύης, που κυρίως αναδεικνύεται σε περιόδους κρίσεων κοινωνικών ή εθνικών ή σπουδαίων γεγονότων, όπως έγινε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004, που πέτυχαν χάρη στην πολύτιμη συμμετοχή των εθελοντών.

Το τοπίο του εθελοντισμού σε όλες τις μορφές και τα πεδία είναι κατά το πλείστον όχι μόνο αχαρτογράφητο αλλά και θολό, αφενός γιατί στερείται σύγχρονης θεσμικής ρύθμισης και λειτουργεί βάσει παρωχημένων γενικών διατάξεων, που δεν εξασφαλίζουν την οργάνωση των σχηματισμών τους, τη σωστή λειτουργία τους, τον δημόσιο έλεγχο του έργου και λογοδοσία κυρίως για την επωφελή χρήση των χορηγιών, συμπεριλαμβανομένου και του δημόσιου χρήματος, όταν χρηματοδοτούνται από το Δημόσιο, αφετέρου γιατί πολλά αξιόλογα πρόσωπα λόγω των σκανδάλων αποφεύγουν να ασχοληθούν με αυτό.

Το τοπίο περιλαμβάνει κυρίως τα κοινωφελή ιδρύματα, τις ημεδαπές και διεθνείς ΜΚΟ, τις φιλανθρωπικές οργανώσεις, στο οποίο θα προστεθούν οι οργανώσεις με την ονομασία Κοινωνία των Πολιτών -που θα ιδρυθούν- και τις σχετικές φιλανθρωπικές ενώσεις προσώπων και των ΝΠΔΔ με κύριο χαρακτηριστικό ότι λόγω της διασποράς της εποπτείας της λειτουργίας τους σε διάφορα Υπουργεία και άλλα ΝΠΔΔ και της διαχρονικής αδράνειας των δημόσιων υπηρεσιών, δεν είναι γνωστός ο ακριβής αριθμός τους ούτε η κατάσταση λειτουργίας τους, γιατί μερικά φιλανθρωπικά ιδρύματα αποφεύγουν να πιστοποιηθούν για να αποφύγουν τον έλεγχο, μερικά δεν λειτουργούν από έλλειψη πόρων ή έργου και σε αρκετά επικρατεί αδιαφάνεια ως προς την οικονομική διαχείρισή τους, με αποτέλεσμα τα περισσότερα από αυτά να έχουν οικονομικά προβλήματα, η δε διοίκηση σε πολλά έχει περιέλθει σε χέρια επαγγελματιών φιλάνθρωπων και οικογενειοκρατίας, που έχουν αναπτύξει αίσθημα ιδιοκτησίας κατά παραγκωνισμό των φυσικών διοικήσεων, που εκλέγονται από τα μέλη τους.

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο να ανακύπτουν ακόμα και σφοδρές δικαστικές διενέξεις για τη νομή της εξουσίας σε ιδρύματα με μεγάλη περιουσία και σε αθλητικές ομοσπονδίες και σωματεία, αλλά αντί να λυθεί δικαστικά οριστικά το πρόβλημα της έλλειψης διοίκησης διορίζονται με δικαστικές διαταγές και αποφάσεις προσωρινές διοικήσεις για μεγάλα χρονικά διαστή-

ματα κατά παράβαση του άρθρου 12 του Συντάγματος, που προβλέπει το αυτοδιοίκητο και έτσι επιτείνονται τα προβλήματα.

Σαφώς πρέπει να τεθούν ασφαλιστικές δικλείδες στην καταχρηστική εφαρμογή του άρθρου 69 ΑΚ, βάσει του οποίου διορίζονται σε περίπτωση κενού διοίκησης προσωρινές διοικήσεις με άμεση εκδίκαση και ταχεία έκδοση απόφασης και πρόνοια για τη μη διαιώνιση των προσωρινών διοικήσεων με νομικά τεχνάσματα.

Η άσχημη αυτή εικόνα της μη ικανοποιητικής λειτουργίας των κοινωφελών ιδρυμάτων, των οικονομικών σκανδάλων, των δημόσιων δικών και καταδικών των διοικήσεων για καταχρήσεις με τα σχετικά δημοσιεύματα στα ΜΜΕ, έχει μειώσει κατά πολύ τις χορηγίες και δωρεές σε αυτά και αποτρέπει την κάθε μορφής εθελοντική προσφορά.

Σημαντικός εθνικός πλούτος και παράγων εθνικής, πολιτιστικής και οικονομικής ανάπτυξης υπήρξαν τα κοινωφελή ιδρύματα και κληροδοτήματα, τα οποία προσέφεραν στο παρελθόν τεράστιες υπηρεσίες στο έθνος και την κοινωνία. Τα ιδρύματα αυτά ανέρχονται σε 10.000 περίπου με περιουσία γύρω στα 10 δισ. ευρώ που λόγω της αλλαγής των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών, της οικονομικής κρίσης, αλλά και της κακοδιαχείρισης, που δεν απετράπη λόγω ανεπαρκείας του κρατικού ελέγχου, είχε ως αποτέλεσμα τη σώρευση τεράστιων χρεών και τη μη ικανοποιητική παροχή κοινωνικού έργου, καθόσον τα περισσότερα υπολειπορούν και συμβάλλουν στο ΑΕΠ της χώρας μας μόλις κατά ποσοστό 0,1%, ενώ σε άλλες χώρες η συμμετοχή τους υπερβαίνει το 5%. Φαίνεται, ότι το μέχρι τώρα σταδιακά φθίνον πλέγμα της παροχής φιλανθρωπίας δια των υπάρχοντων σχημάτων των κοινωφελών ιδρυμάτων κλείνει τον βιολογικό του κύκλο και χρειάζεται ανανέωση, που είναι μάλλον δύσκολο να γίνει, αφενός λόγω συνταγματικών προβλέψεων που την εμποδίζουν, αλλά κυρίως από έλλειψη αφιλοκερδών με διάθεση κοινωνικής προσφοράς προσώπων, που δεν είναι διατεθειμένα να συγκρουσθούν με κατεστημένες καταστάσεις, γιατί γνωρίζουν καλά, ότι πρέπει να διεξάγουν ένα μοναχικό αγώνα χωρίς τη βοήθεια της Πολιτείας για τον αποτελεσματικό έλεγχο των ιδρυμάτων και της Δικαιοσύνης για την ταχεία επίλυση των προβλημάτων.

Για την κάλυψη του μεγάλου αυτού κοινωνικού ελλείμματος άρχισε ήδη κυβερνητική προσπάθεια για τη χαρτογράφηση και ενίσχυση του εθελοντισμού ως και την οργάνωση με νέα σχήματα "της κοινωνίας των πολιτών" σύμφωνα με την εξαγγελία του Υπουργείου Εσωτερικών, ότι καταρτίστηκε σχετικό νομοσχέδιο, που θα αναρτηθεί σύντομα προς δημόσια διαβούλευση.

Τα, σύμφωνα με πληροφορίες των ΜΜΕ, κύρια χαρακτηριστικά της νέας ρυθμίσεως είναι, ότι επιχειρείται να μπει οριστικά τάξη στις υπάρχουσες ΜΚΟ που αντικαθίστανται από νέες νομικές μορφές, που θα μετονομαστούν

σε οργάνωση κοινωνίας πολιτών (ΟΚοιΠ), χωρίς όμως να προσδιορίζεται αν θα είναι σωματεία, ενώσεις προσώπων ή αστικές εταιρείες. Με τη μετονομασία επιχειρείται η αποσύνδεση και η αποενοχοποίηση από τις αμαρτωλές ΜΚΟ, αλλά αυτό επιτυγχάνεται μόνο με την αλλαγή προσώπων, που πρέπει να είναι το ζητούμενο και όχι με την απλή ανακύκλωση των ιδίων προσώπων σε άλλο σχηματισμό. Οι ΟΚοιΠ θα απολαμβάνουν ανεξαρτησία από κράτη, κυβερνήσεις και κρατικούς αξιωματούχους και παρέχονται σημαντικά φορολογικά κίνητρα για ενθάρρυνση για την αύξηση των ιδιωτικών δωρεών σε αυτά.

Το νέο σχήμα κινείται σε τρεις άξονες: α) οργάνωση του συστήματος με τη δημιουργία ενός γενικού μητρώου στο οποίο θα καταγραφούν όλες οι ΟΚοιΠ και τα κοινωφελή ιδρύματα και ενός ειδικού μητρώου για την εγγραφή στο οποίο θα απαιτούνται αυστηρότερες προδιαγραφές, όπως η ύπαρξη ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων δύο ετών, β) δημιουργία θεσμικού πλαισίου για την εθελοντική εργασία, το νομικό καθεστώς και την ασφαλιστική κάλυψη, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των εθελοντών, τις εν γένει δα-

πάνες και τις υποχρεώσεις αυτών που τη χρησιμοποιούν, γ) φορολογικές διευκολύνσεις για την ενθάρρυνση της οικονομικής στήριξης από επιχειρήσεις και ιδιώτες με τη θέσπιση φορολογικών κινήτρων, όπως η αύξηση του εκπιπόμενου φόρου από το 20 ο/ο του ποσού της δωρεάς στο 40 ο/ο και η αύξηση του πλαφόν της δωρεάς στο εισόδημα του δωρητή από 5 ο/ο στο 40 ο/ο.

Για να έχει ο νεοπαγής θεσμός κάποιες πιθανότητες επιτυχημένης πορείας θα απαιτηθεί αφενός η εγκαθίδρυση ενός αξιόπιστου δημόσιου συστήματος ελέγχου του όλου πλέγματος της φιλανθρωπίας και εθελοντισμού, γιατί με τα υπάρχοντα συστήματα λόγω εγγενών δυσχερειών δεν εξασφαλίζεται έγκαιρος και επαρκής έλεγχος και αφετέρου ιδιαίτερη αυτοσυγκράτηση από την Πολιτεία για να μην, υπό το πρόσχημα των βελτιωτικών αλλαγών και προς εξυπηρέτηση του πελατειακού κράτους επιτραπεί η χαλάρωση του ελέγχου, η επέκταση των προνομίων σε μη δικαιούμενους και η επιλογή των προσώπων ηγεσίας με πολιτικά και όχι αξιοκρατικά κριτήρια, οπότε ο θεσμός θα αυτοαναρτηθεί πρόωρα.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ – ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Συνέλευση, ο οποίος στο σύντομο χαιρετισμό του αναφέρθηκε ότι θα είναι δίπλα μας στα προβλήματα, πράγμα το οποίο απέδειξε έμπρακτα εκλέγοντας στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας μέλος της Ένωσής μας.

Στη συζήτηση έλαβαν το λόγο αρκετά μέλη, με ερωτήσεις, και προτάσεις, όλες μέσα σε ομαδικό πνεύμα και συναινετικό κλίμα, όπως αρμόζει στην Ένωσή μας.

Η Γενική Συνέλευση ομόφωνα και παμψηφεί ενέκρινε τον οικονομικό απολογισμό και τα διοικητικά πεπραγμένα και απαλλάσσει το Δ.Σ. και την Ε.Ε. από κάθε ευθύνη για τα οικονομικά και διοικητικά πεπραγμένα.

Τέλος η Εφορευτική Επιτροπή διεξήγαγε τις αρχαιρεσίες σύμφωνα με το καταστατικό της Ένωσης.

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΑΑΠΣ

Μετά την ολοκλήρωση των αρχαιρεσιών και την έκδοση των αποτελεσμάτων τα τακτικά εκλεγμένα μέλη για το Διοικητικό Συμβούλιο συνήλθαν σε Σώμα, σύμφωνα με το καταστατικό της Ένωσης.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βελής Παναγιώτης του Νικολάου,
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μαρκαντώνης Ανδρέας του Αθανασίου
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Δημαρέσης Φώτιος του Χρήστου
ΤΑΜΙΑΣ: Ζαχίλας Ιωάννης του Χρήστου
ΜΕΛΟΣ: Ζαχαρόπουλος Απόστολος του Δημητρίου

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παππάς Φώτιος του Ευαγγέλου
ΜΕΛΟΣ: Γεροκόστας Απόστολος του Γεωργίου
ΜΕΛΟΣ: Κοντογεώργος Αχιλλέας του Παναγιώτη

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ (Π.Ο.Α.Σ.Α.)

Βελής Παναγιώτης του Νικολάου
Ζαχίλας Ιωάννης του Χρήστου

Το Τακτικό μέλος Ζαχαρόπουλος Απόστολος του Δημητρίου ορίστηκε υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων και εκπρόσωπος τύπου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 του καταστατικού.

Ο Αντιπρόεδρος Μαρκαντώνης Ανδρέας του Αθανασίου ορίστηκε υπεύθυνος σύνταξης, έκδοσης και συλλογής του απαραίτητου υλικού για την ηλεκτρονική εφημερίδα μας, με την επωνυμία «ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ ...για ένα καλύτερο ΜΕΛΛΟΝ», με την οποία θα μπορούν τα μέλη μας να έχουν αμεσότερη επικοινωνία και καλύτερη ενημέρωση από την ίδια την Ένωση. Επίσης ο Αντιπρόεδρος θα είναι αρμόδιος και για θέματα καλλιτεχνικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

Συνομιλώντας με τους Συναδέλφους

Του Αντιστράτηγου ΠΣ ε.α. Ανδρέα Αθ. Μαρκαντώνη

Σήμερα η στήλη φιλοξενεί τον Αντιστράτηγο ΠΣ ε.α. Σπύρο Μουρατίδη

Αντιστράτηγε, φίλε Σπύρο, είναι χαρά μου που συνομιλώ με έναν εκλεκτό συνάδελφο και συνεργάτη της εφημερίδας μας «ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ ...για ένα καλύτερο ΜΕΛΛΟΝ».
Ας ξεκινήσουμε λοιπόν

την κουβέντα μας από το Πυροσβεστικό Σώμα. Θα ήθελα να μου περιγράψεις κάποια ιδιαίτερα γεγονότα, συμβάντα ή καταστάσεις που έζησες κατά τη διάρκεια της πολυετούς υπηρεσίας σου στο Σώμα και πώς βλέπεις το Σώμα σήμερα από τη θέση του Απόστρατου:

Αγαπητέ Ανδρέα, η φιλία σου με τιμά. Σ' ευχαριστώ που μου δίνεις την ευκαιρία, μέσω αυτής της συνέντευξης, να επικοινωνήσω με τους αγαπητούς μου συναδέλφους.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο διασώσεις στο νησί μου, την Κέρκυρα.

Η πρώτη αφορά τη διάσωση ενός Πολωνού τον Ιούνιο του 2000. Ο Πολωνός Zbigniew Frackiewicz εγκλωβίστηκε σε χαράδρα στην περιοχή του Αγγελόκαστρου, βορειοδυτικά της Κέρκυρας. Για δύο μέρες παρά τις προσπάθειές του δεν κατάφερε να απεγκλωβιστεί παραμένοντας στην χαράδρα σε πυκνή βλάστηση, έχοντας πρόβλημα από την έλλειψη νερού. Μετά από συντονισμένη και μεθοδική προσπάθεια, εντοπίστηκε και άρχισε η διαδικασία διάσωσής του, ακολουθώντας τη χαράδρα προς την πλευρά της θάλασσας και στο τέλος, με τη βοήθεια σχοινιών, αφού δέθηκε με προσοχή, η κατάβασή του έγινε από κρημνώδη περιοχή στη θάλασσα, όπου με βάρκα μεταφέρθηκε στον όρμο της Παλαιοκαστρίτσας. Ο ίδιος, στην ευχαριστήρια επιστολή του, ανέφερε ότι οι πυροσβέστες τον πρόσεχαν σαν να ήταν από πορσελάνη!!!

Η δεύτερη, περίπου την ίδια χρονική περίοδο, αφορά τον απεγκλωβισμό του ποδιού ενός μικρού παιδιού από σωλήνα αποστράγγισης σε πίσινα ξενοδοχείου. Το μικρό παιδί ήταν στην αγκαλιά της μητέρας του όταν το πόδι του σφηνώθηκε σε πλαστικό σωλήνα στο τοίχωμα της πίσινας, από τον οποίο έλειπε το προστατευτικό κάλυμμα. Το παιδί άρχισε να κλαίει, η μητέρα του και όσοι βρίσκονταν κοντά του έχασαν την ψυχραιμία τους και το πόδι του παιδιού πρήστηκε, σφηνώθηκε στο σωλήνα και δεν μπορούσε να βγει. Η ομάδα διάσωσης των πυροσβεστών είχε πολύ δύσκολο έργο. Το παιδί έκλαιγε, ενώ εκατοντάδες ήταν οι τουρίστες που παρακολουθούσαν τη διάσωση. Αποφασίστηκε να κοπεί το μπετόν, πάνω από το σωλήνα, σε τριγωνική μορφή και στο τέλος, με καλέμι και σφυρί, φθάσαμε στο σωλήνα, ενώ ένας πυροσβέστης είχε βάλει το χέρι του κινδυνεύοντας να τραυματιστεί ο ίδιος, προστατεύοντας όμως το ποδαράκι του παιδιού. Κόπηκε ο σωλήνας και το παιδάκι μεταφέρθηκε στο κέντρο υγείας της περιοχής. Εκεί, με ένα πριονάκι, αφαιρέθηκε ο σωλήνας και απελευθερώθηκε το ποδαράκι του παιδιού. Μετά από αρκετή ώρα, το μι-

κρό σταμάτησε να κλαίει. Το γεγονός αυτό ήταν η μεγαλύτερη αμοιβή μας.

Πώς βλέπω το Σώμα από τη θέση του αποστράτου; Ξαν ένα ωραίο πίνακα ζωγραφικής που τα έχει όλα! Μία σύνθεση που εμπνέει έντονα συναισθήματα, όμορφες αναμνήσεις, δυνατές συγκινήσεις, με ωραία χρώματα και δυνατό φως, που με κάνει να νιώθω ολοκληρωμένος άνθρωπος, έχοντας αγαπήσει με όλο μου το είναι το Σώμα που υπηρέτησα, έχοντας γνωρίσει πολύ αξιόλογους και αγαπητούς συναδέλφους.

Έργο: Ακουαρέλα 36 X 58 cm. Παραδοσιακή πόρτα από το Πάπιγκο, στα Ζαγοροχώρια. Με αυτό το έργο συμμετείχα στην International Pyrenees Watercolor Contest & Exhibition, στη Γαλλία, τον Μάιο του 2021.

Είναι γνωστό ότι έχεις ιδιαίτερες ικανότητες στη ζωγραφική. Πότε και πως απέκτησες αυτή σου την ικανότητα; Πες μας λίγα λόγια για τα έργα σου και που τα έχεις παρουσιάσει:

Αρχικά, ξεκίνησα με το σκίτσο - γελοιογραφία από το 2004. Από τότε έχω ήδη περισσότερες από 1.000 γελοιογραφίες στο ενεργητικό μου. Ωστόσο, πάντοτε με γοήτευε η ζωγραφική. Κάποια στιγμή, πριν 8 χρόνια, αποφάσισα να πάω σε έναν δάσκαλο-ζωγράφο ακουαρελίστα, στον οποίο θήτευσα για 2 χρόνια. Από τότε, ασχολούμαι συστηματικά. Δύσκολα θα περάσει κάποια μέρα χωρίς να πιάσω πινέλο. Το υλικό που χρησιμοποιώ είναι η ακουαρέλα και ζωγραφίζω θέματα από την παλαιά πόλη και τα χωριά της Κέρκυρας και άλλων περιοχών της Ελλάδος, νεκρή φύση, πορτραίτα κ.ά. Έχω πραγματοποιήσει δύο ατομικές εκθέσεις και έχω συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στο εξωτερικό, έχω συμμετάσχει, κατόπιν επιλογής των έργων μου, σε τρεις διεθνείς εκθέσεις, σε Αυστρία, Τουρκία και Γαλλία και σε 18 παγκόσμιες εκθέσεις, 14 στην Ευρώπη (Ιταλία, Γαλλία, Κόσσοβο, Ουκρανία, Πολωνία, Γεωργία, Ρωσία) και σε 4 εκθέσεις στην Ασία (Ινδία, Σιγκαπούρη, Ινδονησία, Βιετνάμ). Είμαι μέλος της International Watercolor Society (IWS Global), της Εικαστικής Κερκυραϊκής Ένωσης (ΕΙ.Κ.Ε.) και του συλλόγου ζωγράφων Θεσσαλονίκης και Βορείου Ελλάδος.

Παράλληλα με τη ζωγραφική απ' ό,τι γνωρίζω ασχολείσαι και με την μελέτη ιστορικών αρχείων του τόπου σου. Παρουσιάζεις και σχετικό συγγραφικό έργο, πες μου το λίγα λόγια γι' αυτό:

Το διδακτορικό μου έχει σχέση με τους πρό-

σφυγες που κατέφυγαν στην Κέρκυρα μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Το πεδίο της έρευνάς μου, τα άρθρα μου, οι εισηγήσεις σε συνέδρια, οι διαλέξεις σε μεταπτυχιακά προγράμματα του Ιονίου Πανεπιστημίου, οι ομιλίες μου έχουν σχέση με το θέμα αυτό. Όμως, είχα τη χαρά να συνεργαστώ και στη συγγραφή ενός βιβλίου με τη σύζυγό μου, τη Φωτεινή Καρλάφτη, καθηγήτρια στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, που είχε ως θέμα: Το Δημοτολόγιο της Ενώσεως. Πληθυσμός και Οικονομία στην πόλη και τα προάστια τη Κέρκυρας μετά την Ένωση των Επτανήσων με το ελληνικό κράτος, βασισμένο σε ένα πολύ σημαντικό ανέκδοτο αρχαιακό υλικό.

Είσαι τυχερός, ζεις σε ένα από τα ομορφότερα νησιά της Χώρας μας, την Κέρκυρα, με μια ιδιαίτερη κουλτούρα. Πώς περνάς τον υπόλοιπο χρόνο σου, το λέω αυτό γιατί ξέρω ότι είσαι ανήσυχο πνεύμα:

Έργο: Ακουαρέλα 58 X 36 cm. Παραδοσιακή πόρτα στο Μονοδένδρι, στα Ζαγοροχώρια. Με αυτό μου το έργο συμμετείχα στην 1st International Watercolor Festival "Watercolor with Love", στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας, τον Αύγουστο του 2021.

Η αλήθεια είναι ότι η Κέρκυρα παράγει πολιτισμό. Έτσι, έχω τη δυνατότητα να παρακολουθώ τα πολιτιστικά δρώμενα. Η Κέρκυρα είναι όμορφη όλες τις εποχές του χρόνου και προσφέρεται για μικρές πλην πανέμορφες εκδρομές. Τον ωραιότερο χρόνο τον περνάω βέβαια με την οικογένειά μου και το πρώτο εγγονάκι μου, αγοράκι 11 μηνών, το οποίο φιλοδοξώ να τον κάνω ζωγράφο!

Αντιστράτηγε Μουρατίδη, φίλε Σπύρο, σε ευχαριστώ από καρδιάς για την άμεση ανταπόκριση στο κάλεσμά μου και την πολύ καλή συζήτηση που είχαμε. Επιπλέον, να σε ευχαριστήσω για τη βοήθειά σου στον εμπλουτισμό της ύλης της εφημερίδας μας με άρθρα, σκίτσα και έργα σου.

Η αλλαγή του ημερολογίου στην ελληνική ταχυδρομική ιστορία

Γράφει ο Δημήτριος Βαρελάς
 Δικηγόρος, Μέλος της Φιλοτελικής Εταιρείας Αθηνών

Κάθε λαός από αρχαιοτάτων χρόνων επιχειρούσε να μετρήσει το χρόνο και είχε επινοήσει διάφορες μεθόδους. Αναμφισβήτητα το πιο διάσημο ημερολόγιο που επηρέασε κατ' εξοχήν την Ευρώπη, αλλά και άλλες χώ-

ρες ήταν το Ιουλιανό ημερολόγιο. Αυτό πήρε το όνομά του από τον Ιούλιο Καίσαρα, ο οποίος ανέθεσε στον Αλεξανδρινό αστρονόμο Σωσιγένη την αναμόρφωση του ημερολογίου. Προς την κατεύθυνση αυτή, προστέθηκαν στο έτος 90 μέρες, δηλαδή η 1η Μαρτίου του 44 π.Χ αντικαταστάθηκε από την 1η Ιανουαρίου. Το νέο, ηλιακό, ημερολόγιο ανταποκρινόταν απόλυτα στη διαδοχή των εποχών και η διάρκεια του έτους προσδιορίστηκε στις 365,25 ημέρες. Η μικρή διαφορά καλυπτόταν από μία επιπλέον ημέρα που προστί-

θετο κάθε τέσσερα χρόνια, μετά την «έκτη προ των καλένδων του Μαρτίου», που ονομαζόταν «bis sextus». Έτσι, η ημέρα αυτή, επειδή τη μετρούσαν δυο φορές, ονομάζεται ακόμα και σήμερα «δισ έκτη» και το έτος που την περιέχει «δίσεκτο».

Το Ιουλιανό ημερολόγιο εφαρμόστηκε για 15 περίπου αιώνες. Με την ανάπτυξη της αστρονομίας και

των μαθηματικών διαπιστώθηκε ότι και από το Ιουλιανό ημερολόγιο προέκυπτε ένα σφάλμα 11 λεπτών και 14 δευτερολέπτων τον χρόνο. Εξαιτίας της απόκλισης αυτής, μιάμιση χιλιετία αργότερα, η εαρινή ισημερία είχε μετατοπιστεί ημερολογιακά 11 μέρες πίσω, σε σχέση με τα αστρονομικά δεδομένα. Μπροστά στον κίνδυνο να εορτάζονται τα Χριστούγεννα φθινόπωρο και το Πάσχα χειμώνα, ο Πάπας Γρηγόριος ο 13ος προχώρησε σε νέα μεταρρύθμιση του συστήματος. Στις 4 Οκτωβρίου του 1582 προστέθηκαν 10 ημέρες, ενώ, για να αποφευχθούν ανάλογες ασυμφωνίες και στο μέλλον, αποφασίστηκε κάθε τέσσερις αιώνες να θεωρούνται δίσεκτα, αντί για 100 χρόνια μόνο τα 97. Τα έτη με τα οποία αρχίζει ένας αιώνας είναι δίσεκτα, μόνον εφόσον διαιρούνται ακριβώς με το 400. Έτσι το 1700, το 1800 και το 1900, που δεν διαιρούνται ακριβώς με το 400, δεν ήταν δίσεκτα έτη. Αντίθετα, το 2000 που διαιρείται ακριβώς με το 400, ήταν δίσεκτο. Ομοίως, το 2100, το 2200 και το 2300 ΔΕΝ θα είναι δίσεκτα έτη. Αντίθετα, το 2400, θα είναι. Για την επαναφορά της εαρινής ισημερίας στις 21 Μαρτίου, καθορίστηκε να παραλειφθούν 10 ημέρες του Οκτωβρίου. Έτσι, από

τις 4 Οκτωβρίου 1582, υπήρξε μετάβαση στις 15 Οκτωβρίου 1582. Όπως κάθε αλλαγή συναντά αντιδράσεις. Τα καθολικά

κράτη το υιοθέτησαν μέσα στα επόμενα χρόνια. Τα προτεσταντικά κράτη της Γερμανίας υιοθέτησαν το Γρηγοριανό Ημερολόγιο το 1700, η Βρετανική Αυτοκρατορία (και οι Η.Π.Α. όπως και οι άλλες αποικίες των Βρετανών εκείνη την εποχή) το 1752, η Σουηδία το 1753 κλπ, ενώ η Ελλάδα, ακολουθώντας όλα τα ορθόδοξα κράτη, συνέχισε με το Ιουλιανό έως τον 20ο αιώνα.

Θα έχετε παρατηρήσει ότι για γεγονότα που συνέβησαν πριν την 1η Μαρτίου 1923 αναφέρονται δύο ημερομηνίες, μία με το Παλιό και μία με το Νέο Ημερολόγιο. Λ.χ, η Συνθήκη των Σεβρών υπεγράφη στις 28 Ιουλίου/10 Αυγούστου 1920 και η Ναυμαχία του Ναυαρίνου συνέβη στις 8/20 Οκτωβρίου 1827. Για ημερομηνίες του 20ου αιώνα η διαφορά των δύο ημερολογίων ήταν 13 ημέρες, για τον 19ο ήταν 12 ημέρες, για τον 18ο 11 μέρες και για το διάστημα 1582-1700 10 ημέρες.

Η Ελληνική Πολιτεία αποφάσισε τελικά να εφαρμόσει το Γρηγοριανό ημερολόγιο από τις 16 Φεβρουαρίου 1923. Με το πέρασμα του χρόνου είχαν χαθεί πλέον 13 ολόκληρες ημέρες, με αποτέλεσμα για να γίνει ο εναρμονισμός στο νέο ημερολόγιο, μετά την 15 Φεβρουαρίου αποφασίστηκε ... να ξημερώσει η 1η Μαρτίου. Η Ελλάδα ήταν η τελευταία χρονολογικά ευρωπαϊκή χώρα, από τις μη καθολικές, που το υιοθέτησε, περνώντας στη νέα εποχή με καθυστέρηση κάποιον αιώνων. Την αλλαγή δέχθηκε και η Εκκλησία της Ελλάδος, με ομόφωνη απόφαση, κατόπιν πολλών συσκέψεων. Οι άστατες όμως πολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν στην Ελλάδα, η άγνοια των πολλών, καθώς και η πολιτική εκμετάλλευση από ορισμένους κύκλους, όπως επίσης και οι προσωπικές αντιθέσεις κάποιων ιεραρχών στάθηκαν τα αίτια της δημιουργίας του «παλιοημερολογιακού ζητήματος». Ιστορικά είναι αποδεδειγμένο ότι στη χώρα μας για να εμπεδωθούν οι όποιες μεγάλες αλλαγές, πρέπει να γίνουν και τα-

ραχές, αφού έχουμε διενέξεις για οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή έγινε στις αρχές του 20ού αιώνα (και όχι μόνο), έτσι και για την αλλαγή του ημερολογίου είχαμε βίαιες αιματηρές συγκρούσεις που ξέσπασαν στην Ελλάδα μεταξύ των οπαδών του νέου και του παλαιού ημερολογίου!

Μετά την αλλαγή του ημερολογίου, όπως έγραψε εύστοχα ο καθηγητής Διονύσης Σιμόπουλος σε άρθρο του πριν λίγα χρόνια: «Κανένας Έλληνας δεν γεννήθηκε μεταξύ 16 και 28 Φεβρουαρίου 1923.»!!!

Η αλλαγή αυτή του ημερολογίου επηρέασε, όπως ήταν φυσικό, και τα ταχυδρομεία. Όσοι ασχολούνται με την ταχυδρομική ιστορία θα έχουν συναντήσει τις δυσαρμονίες μεταξύ ημερομηνίας αποστολής και άφιξης μιας επιστολής στην Ευρώπη, όταν στην τελευταία ίσχυε το Γρηγοριανό ημερολόγιο, ενώ στην Ελλάδα ίσχυε το Ιουλιανό.

Συστημένη επιστολή (Ταχυδρομείται από Αθήνα (ΤΑΧ.ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΡΑΡΤ.1) στις 15 Φεβρουαρίου 1923 (τελευταία ημερομηνία του παλαιού ημερολογίου στην Ελλάδα) με προορισμό το Μόναχο, όπου και φτάνει στις 8 Μαρτίου 1923.

Η επιστολή, ως εξερχόμενη από την εταιρεία P. ANASTASSIADI & CO, λαμβάνει αριθμό πρωτοκόλλου και ημερομηνία 26 FEB 1923 (ανύπαρκτη ημερομηνία για την Ελλάδα), από την αποστέλλουσα εταιρεία με το νέο ημερολόγιο, λόγω του ότι η επιστολή έχει προορισμό το Μόναχο όπου ίσχυε ήδη το νέο ημερολόγιο).

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Θὰ ἀλλάξωμεν καὶ τὸ παλιὸν μας ἡμερολόγιον ἐφέτος. Ἦτο καρὸς. Ἀφοῦ ἐγυρίσαμεν καὶ τὸ παλαιότερον σπακίον μας, θὰ ἦτο καθυστέρησις ἐντελῶς ἀσυγχώρητος ἢ παρκομιή μας εἰς τὸ Ἰουλιανόν, ἔπειτα ὡς σύμπαχοι τῆς πεφλημένης μας Εὐρώπης δὲν πρέπει νὰ διαφωνώμεν εἰς τίποτε μαζί της, πολὺ ὀλιγοτερον εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Φέρσομεν τοὺς εὐρωπαϊκοὺς εἰς δύσκολον θέσιν μετὰ τὴν καθυστέρησίν μας 13 ὀλοκλήρους ἡμέρας ἀπέναντί των. Θέλουν νὰ μᾶς ἐπιδώσουν φιλικὴν διακοίνωσιν καὶ ἀναγκάζονται νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν καθυστερημένην ἡμερομηνίαν μας. Ἄλλὰ καὶ τί μέλη κοινωνίης τῶν ἐθνῶν εἴμεθα, ὅταν διαφέρωμεν περίπου δύο ἑβδομάδας ἀπὸ τὰ πολιτισμένα κράτη. Δὲν πᾶει δὲ νὰ ἔχωμεν διαρκῶς τὰ εὐρωπαϊκὰ φηγουρίνια καὶ βιβλία στὸ χέρι, νὰ τρώωμεν εὐρωπαϊκὰ τυριά, νὰ περιμένωμεν νὰ ἐξωστρετηθῶμεν καὶ ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰς ὁδοντογλυφίδας ἀκόμη, ἐνῶ δὲν περισσεύει ἀπὸ τὰ ἰδικὰ μας καιόμενα δάση ξυλείας καὶ οὔτε διὰ παρκομιῶν τρομακτικῆν ἐγχώριον βιομηχανίαν καὶ νὰ ἐμμέκομεν εἰς τὸ Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι τῆς ἰδίας γνώμης θὰ εἶνε καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ ὅποιοι θὰ λάβουν διπλᾶ ἐνοίκια τὸν Φεβρουάριον, ὅτε θὰ γίνῃ ἡ μετατροπὴ τοῦ ἡμερολογίου. Ἄλλὰ καὶ τὰ βραχίονα νὰ μεγαλώσουν ὑπαρκτίσια θὰ κερδίσουν 13 ἡμέρας. Θείμιτος. Ὁ γαμβρὸς θὰ καταφθάσῃ ταχύτερον καὶ ἐξ ἀπαιτος θὰ εἶνε πρίγκηψ.